

V další části dopisu pronáší pisatel pohružku, že, uslyší-li ještě jednou, že podobným způsobem chce se H. zalichotiti »u buržoa«, napráská jí vlastní rukou, co se do ní vejde. Pisatel hrozil tedy st-lce zlým nakládáním. Vyhrůžovati zlým nakládáním zakládá však dle § 496 tr. z. skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti cti, byla-li pohružka pronesena proti některé osobě veřejně nebo před více lidmi. Byla-li však pronesena v přítomnosti pouze jedné osoby, anebo — jako v daném případě — v uzavřeném dopise, jde o přestupek ublížení na cti dle § 1339 o. z. o., který trestati náleží do pravomoci politického úřadu.

Názor žal. úřadu, že by pohružka obsažená v uzavřeném dopise byla přestupkem dle cit. ustanovení jen tehdy, je-li dopis zaslán přímo osobě, jíž se zlým nakládáním hrozí, jest mylný, neboť přestupek proti bezpečnosti cti spáchaný uzavřeným dopisem, zasláným osobě odlišné od osoby napadené, liší se od skutkové podstaty § 496 tr. z., jehož stihání přísluší soudu, a jest tudíž podroben dle § 1339 o. z. o. pravomoci správního úřadu.

Bylo tedy nař. rozhodnutí v každém směru zrušiti dle § 7. zák. o ss.

Č. 4209.

P é č e o n e z a m ě s t n a n é : K d o j e s e z o n n í m d ě l n í k e m v e s m y s l u z á k . č . 3 2 2 / 1 9 2 1 ?

(Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 4982).

V ě c : Josef Sch. ve St. proti zemské správě politické v Praze stran podpory nezaměstnaných.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y : Vyřizujíc přihlášku Josefa Sch., dělníka ve St., z 26. listopadu 1923, nepřiznala osp v L. výměrem ze 6. prosince 1923 žadateli podporu nezaměstnaných z důvodu, že jest příležitostným dělníkem (§ 2 č. 8 zák. z 12. srpna 1921 č. 322 Sb.).

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Praze odvolání st-lovů z důvodu, že jest dělníkem sezonním.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná namítá, že předpis § 2 č. 8 cit. zák. se na st-le nevztahuje, ježto lze ho použiti pouze, pozbyl-li dělník práce, poněvadž podnik byl následkem uplynutí normální sezony jako každoročně i tenkrát na určitou dobu zastaven, aby byl zahájen opětně za příznivého počasí. Cihelna Karla L., kde st-l byl posledně zaměstnán, nezná však práci sezonní, nýbrž pracuje, je-li dosti objednávek, pokud se týče odbytu, po celý rok. St-l pracoval v cihelně v letech 1911 do 1915 nepřetržitě, ježto byl dostatečný odbyt a hlína se kopala i v době zimní, aby přes zimu se vysušila. Cihelna byla však následkem průmyslové krise nucena kopání hlíny přes zimu zastaviti, což by se bylo nestalo, kdyby potřeba cihel byla bývala větší. Důvod nezaměstnanosti nespočíval v tom, že nastala sezona, nýbrž, že podnikatel následkem trvající krise odbytu neměl potřeby pro zásobu hlíny.

Vadu řízení spatřuje stížnost v tom, že namítané okolnosti při rozhodování nebyly dostatečně vyšetřeny.

O stížnosti uvážil nss toto:

Dle § 2 č. 8 zák. o podpoře nezaměstnaných z 12. srpna 1921 č. 322 Sb. nemají nároku na podporu v nezaměstnanosti sezonní dělníci vyjma ty, kterým bude nárok na podporu nařízením dle § 19 přiznán.

Nařízením z 19. ledna 1922 č. 11 Sb. (§ 2) byla vyslovena možnost přiznání podporu jen nezaměstnanému dělnictvu stavebnímu v pracovním období ve stejné výši jako nesezonním dělníkům.

Jde tedy o to, byl-li st-l žal. úřadem právem za sezonního dělníka považován, jemuž nárok na podporu podle zákona vůbec nepřísluší.

Zákon sám pojem sezonního dělníka nedefinuje, má však zřejmě na mysli ony dělníky, kteří dle běžného a obvyklého smyslu slova pracují podle povahy práce pouze v určitých obdobích, pravidelně se opakujících, mimo které ona práce vůbec se nekoná. Záleží pak na povaze toho kterého zaměstnání, zda dle všeobecné zvyklosti nebo konkrétních okolností se koná stále či jen v určitých časových obdobích.

Zda ten který dělník a tedy i st-l takovým dělníkem je, jest otázkou skutkovou, a nss může jen zkoumat, zda žal. úřad zodpovídá skutkovou otázku, jsou-li dány znaky sezonního dělníka, učinil tak na základě šetření bezvadně provedeného (§ 6 II. odst. zák. o ss) a je-li závěr jeho logický.

V daném případě shledal nss, že řízení, jež předcházelo nař. rozhodnutí, je vadné. Ze spisů jde pouze, že podle zprávy četnické stanice v F. st-l byl v cihelně ve F. zaměstnán od 28. března do 20. května 1922 a od 22. června do 27. listopadu 1922. Četnická stanice v L., v jejímž obvodu jest cihelna Karla L. v L., v níž st-l dle přihlášky z 26. listopadu 1923 byl zaměstnán od 28. října do 24. listopadu 1923, vyjádřila se v tom smyslu, že Josef Sch. v posledních 3 letech byl jako dělník v cihelně celoročně zaměstnán.

Z těchto zpráv, které jsou i mezi sebou v rozporu, neplyne dostatečný skutkový základ pro zodpovězení otázky, byl-li st-l sezonním dělníkem, t. j. byl-li zaměstnán prací, která dle povahy své jen v určitých obdobích se koná, čili nic.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 4210.

**Administrativní řízení: I. O podmínkách obnovy řízení.
— II. Nejen uplatňování nových skutečností, nýbrž i nových průvodů může přivoditi obnovu.**

Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 14.312.)

V ě c: Okresní nemocenská pokladna v P. proti ministerstvu sociální péče stran obnovy řízení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — —

Nař. rozhodnutí i stížnost jsou za jedno v tom, že i v řízení adm. jest přípustna obnova řízení; rozcházejí se však v úsudku o podmínkách obnovy.